

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀ

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՎԵՃԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

17 հունվարի 2023 թվական

ք. Երևան

ուսումնասիրելով ըստ հայցի՝ ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության ընդդեմ Գևորգ Բալոյանի՝ համատեղ սեփականության իրավունքով պատկանող անշարժ գույքից պարտապանի բաժինն առանձնացնելու և դրա վրա բռնագանձում տարածելու պահանջի մասին թիվ ՀԿԴ/0118/02/22 (ՇԴՆ/0789/02/18) քաղաքացիական գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն Վճռաբեկ դատարանի նախագահին ուղարկելու վերաբերյալ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2023 թվականի հունվարի 9-ի որոշումը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Գործի դատավարական նախապատմությունը.

1. ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարությունը 2018 թվականի հուլիսի 2-ին հայց է ներկայացրել Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան ընդդեմ Գևորգ Բալոյանի՝ համատեղ սեփականության իրավունքով պատկանող անշարժ գույքից պարտապանի բաժինն առանձնացնելու և դրա վրա բռնագանձում տարածելու պահանջի մասին:

2. Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2019 թվականի դեկտեմբերի 25-ի որոշմամբ հայցն ընդունվել է վարույթ:

Շիրակի մարզի առաջին աստյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2022 թվականի դեկտեմբերի 8-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործը հաճնվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը:

3. 2022 թվականի դեկտեմբերի 30-ին թիվ ՇԴ1/0789/02/18 քաղաքացիական գործը ստացվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանում, որին շնորհվել է ՀԿԴ/0118/02/22 համարը:

Հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2023 թվականի հունվարի 9-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն ուղարկվել է ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի նախագահին:

4. Գործը ՀՀ Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2023 թվականի հունվարի 10-ին:

Ենթակայության վերաբերյալ վեճի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.

5. Հղում կատարելով ՀՀ Սահմանադրության 146-րդ հոդվածի 1-ին, 2-րդ և 3-րդ մասերին, 154-րդ հոդվածի 1-ին մասին, «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 20-րդ հոդվածին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 20-րդ, 22-րդ, 23-րդ և 24-րդ մասերին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 25-րդ հոդվածի 3.1-րդ մասին և 5-րդ մասին, 2018 թվականի մարտի 23-ին ընդունված «Կառավարության կառուցվածքի և գործունեության մասին» ՀՀ օրենքի «Կառավարության կազմը և կառուցվածքը» վերտառությամբ 2-րդ հոդվածի 2-րդ մասին՝ Շիրակի մարզի առաջին աստյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2022 թվականի դեկտեմբերի 8-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործն ըստ ենթակայության ուղարկել է Հակակոռուպցիոն դատարան՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ. «(...) [Հ]օգուտ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության կայացված գումարի բռնագանձման վճռով սահմանված պարտավորությունն ի կատար ածելու համար ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարությունը, ՀՀ կառավարության, կամ որ նույնն է՝ պետության անունից իրականացնելով ֆինանսարևութասական քաղաքականություն, հայց է ներկայացրել Դատարան՝ պարտապանին համարել սեփականության իրավունքով պարկանող գույքի վրա

բոնագանձում փարածելու պահանջով: Հայցադիմումի ուսումնասիրությունից պարզ է դառնում, որ փվյալ դեպքում, պարտապանին պարկանող գույքի վրա բոնագանձում փարածելու միջոցով, ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարությունը ցանկանում է եզրափակել հոգուր ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության գումարի բոնագանձման գործընթացը, որն էլ իր հերթին ուղղված է հենց պետության գույքային շահերի պաշտպանությանը:

Այսինքն, սույն հայցադիմումն իրենից ներկայացնում է ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության, կամ որ նույնն է՝ Հայաստանի Հանրապետության գույքային շահերի պաշտպանության հայց:

Վերոգրյալի հիման Դատարանը գտնում է, ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության հայցն ընդդեմ Գևորգ Բալոյանի՝ բոնագանձում փարածելու նպատակով ընդհանուր համարեղ սեփականություն հանդիսացող գույքից պարտապանի բաժինն առանձնացնելու և դրա վրա բոնագանձում փարածելու, իսկ դրա անհնարինության դեպքում՝ գույքը հրապարակային սակարկություններով վաճառելու, պարտապանի բաժնի վրա բոնագանձում փարածելու պահանջի մասին, իրենից ներկայացնում է քաղաքացիական դատավարության կարգով քննության ենթակա պետության գույքային շահերի պաշտպանության հայց, այն ենթակա է քննության հակակոռուպցիոն դատարանում, ուստի գործը պետք է հանձնել ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը¹:

6. Հղում կատարելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, ՀՀ կառավարության 2019 թվականի հոկտեմբերի 3-ի թիվ 1332-Ն որոշման թիվ 1 հավելվածի 58-րդ, 60-րդ, 88-րդ մասերին, «Դատախազության մասին» ՀՀ օրենքի 29-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետին և սույն հոդվածի 2-րդ մասին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասին՝ Հակակոռուպցիոն դատարանը 2023 թվականի հունվարի 9-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն գործը ենթակա է Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին և այդ առնչությամբ դիմել է Վճռաբեկ դատարանի նախագահին՝ նշելով հետևյալը. «(...) Հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայության շրջանակը որոշելիս օրենսդիրը որպես ուղենիշ դիտարկել է միայն կոռուպցիոն բնույթի գործերը սույն դատարանի ինչպես քրեաիրավական, այնպես էլ քաղաքացիաիրավական մասնագիտացման դատավորների համար: Օրենսդրի կամքի

¹ Տե՛ս քաղաքացիական գործը, հատոր 2, թերթեր 90-92:

այսպիսի դրսևորումը մի կողմից բխում է հակակոռուպցիոն ուղղման արտադրության համապարասխան դրույթներից, մասնավորապես՝ Հակակոռուպցիոն դաւարանի՝ որպես կոռուպցիայի դեմ պայքարի ինստիտուցիոնալ մարմնի առաքելությունից, մյուս կողմից պայմանավորված է այն հանգամանքով, որ մասնագիտացված դաւարանը, որն ընդգրկում է տարբեր մասնագիտացված դաւարավորներ, որպես այդպիսին հանդես գալու համար պետք է ունենա որևէ ընդհանուր չափանիշ, որպիսին կարող է դիտարկվել այդ դաւարանին ենթակա գործերի ընդհանրական բնույթը:

(...) Հակակոռուպցիոն դաւարանը, որպես մասնագիտացված դաւարան, կոռուպցիայի դեմ պայքարի ինստիտուցիոնալ մարմին է, որը կոչված է ապահովելու կոռուպցիոն բնույթի գործերի քննությունը:

(...) [Պ]ետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով հայցի առարկան պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության պահանջն է, իսկ օբյեկտը՝ պահանջի հիմքում ընկած պետության գույքային և ոչ գույքային շահը: Այսինքն՝ հայցը կարող է դիտարկվել որպես պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված միայն այն դեպքում, երբ պետության իրավասու մարմինը քաղաքացիական շրջանառության այլ մասնակիցների դեմ ներկայացնի պետության՝ ենթադրարար խախտված գույքային կամ ոչ գույքային շահի պաշտպանության պահանջ: Այլ կերպ ասած՝ քննարկվող հայցերով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությունը պետք է ուղղակիորեն բխի հայցի առարկայից:

(...) [Պ]ետության շահերի պաշտպանության հայց ներկայացնելու իրավասությունն ունեն քաղաքացիական պետական մարմինները: Դաւարասագն այդպիսի հայց կարող է ներկայացնել միայն օրենքով նախատեսված դեպքերում, ինչը պայմանավորված է վերջինիս հատուկ սահմանադրաիրավական կարգավիճակով: (...):

(...) Օրենսդրի կամքն ուղղված է եղել նրան, որ Հակակոռուպցիոն դաւարանում պետք է քննվեն միայն դաւարասագի կողմից ներկայացված պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության և ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բնագանձման հայցերը, որոնց քննության համար բավարար է համարվել 5 քաղաքացիական մասնագիտացման դաւարավորի թվաքանակը՝ նկատի ունենալով նաև, որ

Հակակոռուպցիոն դատարանի դատական փարածքը Հայաստանի Հանրապետության ողջ փարածքն է:

(...) Հակակոռուպցիոն դատարանի էությունից հետևում է, որ այս դատարանի բնությանը ենթակա քաղաքացիական գործերը ևս պետք է լինեն կոռուպցիոն բնույթի: Այսինքն՝ պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցը Հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա դիմարկելու համար անհրաժեշտ է, որ նշված հայցի հիմքում դրվեն այնպիսի փաստեր, որոնք այս կամ այն կերպ կապահովեն ներկայացված պահանջի կոռուպցիոն բնույթը:

(...) Դատարանը գրնում է, որ բացակայել է թիվ ՇԴ1/0789/02/18 քաղաքացիական գործը ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին հանձնելու ենթակայության նախապայմանը, քանի որ գործով ներկայացված չէ դատախազի կողմից հարուցված պետության գույքային շահի պաշտպանության վերաբերյալ հայց»²:

Վճռաբեկ դատարանի նախագահի պատճառաբանությունները և եզրահանգումը.

7. Սույն գործով Վճռաբեկ դատարանի նախագահի առջև բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. հիմնավոր՞ է արդյոք ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԴ/0118/02/22 (ՇԴ1/0789/02/18) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության ընդդեմ Գևորգ Բալոյանի՝ համարեղ սեփականության իրավունքով պարկանող անշարժ գույքից նրան պարկանող բաժինն առանձնացնելու և դրա վրա բռնագանձում փարածելու պահանջի մասին, ենթակա է Շիրակի մարզի առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին:

8. «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետի համաձայն՝ «Մասնագիրացված դատարաններն են՝ (...) հակակոռուպցիոն դատարանը»:

2021 թվականի ապրիլի 14-ին լրացված և մինչև 2023 թվականի հունվարի 7-ը գործող խմբագրությամբ «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ «Հակակոռուպցիոն դատարանին են ենթակա (...) քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության

² Տե՛ս քաղաքացիական գործը, հատոր 2, թերթեր 99-106:

գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը (...):

2022 թվականի դեկտեմբերի 23-ին ընդունված և 2023 թվականի հունվարի 7-ին ուժի մեջ մտած՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-575-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 5-րդ հոդվածի համաձայն՝ «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասը լրացվել է և գործում է հետևյալ խմբագրությամբ. «*Հակակոռուպցիոն դատարանին են ենթակա (...)* դատախազի կողմից հարուցված՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը (...):»:

9. Սույն որոշման նախորդ կետում վկայակոչված իրավական նորմերի վերլուծությունից հետևում է, որ հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա քաղաքացիական գործերն են՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» ՀՀ օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը: Նշվածը հիմք է տալիս փաստելու, որ օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայությանն է վերապահել ոչ թե այն գործերը, որոնք **առնչվում են պետության գույքային և ոչ գույքային շահերին**, այլ այն հայցերով գործերը, որոնք **ուղղված են այդ շահերի պաշտպանությանը**: Այսինքն՝ հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայական իրավագործությունը սահմանափակված է **պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի** քննությամբ: Հարկ է նաև նշել, որ այս մոտեցումը բխում է 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի նախագծի ընդունման հիմնավորումներից, համաձայն որոնց, օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանին օժտել է մասնագիտացված դատարանի կարգավիճակով

և ըստ այդմ՝ նախատեսել այդ դատարանի քննությանը ենթակա քաղաքացիաիրավական վեճերի սահմանափակ շրջանակ³:

Բացի այդ, նույն օրենքի հիմնավորումներից հետևում է, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քաղաքացիական մասնագիտացմամբ դատավորների թվակազմը սահմանելիս (5 դատավոր), հիմք են ընդունվել ՀՀ գլխավոր դատախազության ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման գործերով վարչության կողմից կատարված ուսումնասիրությունների և դատախազների կողմից դատարաններ ներկայացված՝ պետական շահերի պաշտպանության հայցերի վերաբերյալ վիճակագրական տվյալները: Նշվածը հիմք է տալիս հետևություն անելու, որ **դեռևս 2021 թվականի ապրիլի 14-ի թիվ ՀՕ-331-Ն օրենքով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասում կատարված լրացմամբ և հակակոռուպցիոն դատարանի ստեղծմամբ օրենսդրի նպատակն է եղել այդ դատարանի ենթակայությանը վերապահել պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի քննությունը, որոնք ներկայացվել են ՀՀ դատախազության կողմից⁴:**

Վերոգրյալի մասին է վկայում նաև այն, որ 2022 թվականի դեկտեմբերի 23-ին ընդունված և 2023 թվականի հունվարի 7-ին ուժի մեջ մտած՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-575-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքով օրենսդիրը վերը նշված տրամաբանությանը համապատասխան հստակեցրել է հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա քաղաքացիական գործերի շրջանակը՝ սահմանելով, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա են ոչ թե քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված բոլոր հայցերով, այլ **բացառապես ՀՀ դատախազության կողմից հարուցված՝** քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» ՀՀ օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված

³ Տե՛ս 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի նախագծի հիմնավորումները՝ ՀՀ Ազգային ժողովի պաշտոնական կայքէջում հետևյալ հղմամբ՝ http://www.parliament.am/draftreading_docs/7/K-785_DR2.pdf

⁴ Տե՛ս նույն տեղում:

քաղաքացիական գործերը: Այսինքն՝ հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայական իրավագործությունը սահմանափակված է միայն **դատախազի կողմից հարուցված պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի քննությամբ**:

10. Սույն քաղաքացիական գործի նյութերի ուսումնասիրությունից հետևում է, որ.

- ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարությունը Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան է ներկայացրել հայց ընդդեմ Գևորգ Բալոյանի՝ համատեղ սեփականության իրավունքով պատկանող անշարժ գույքից նրան պատկանող բաժինն առանձնացնելու և դրա վրա բռնագանձում տարածելու պահանջի մասին⁵, որը Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2019 թվականի դեկտեմբերի 25-ի որոշմամբ ընդունվել է վարույթ⁶,

- հղում կատարելով ՀՀ Սահմանադրության 146-րդ հոդվածի 1-ին, 2-րդ և 3-րդ մասերին, 154-րդ հոդվածի 1-ին մասին, «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 20-րդ հոդվածին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 20-րդ, 22-րդ, 23-րդ և 24-րդ մասերին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 25-րդ հոդվածի 3.1-րդ մասին և 5-րդ մասին, 2018 թվականի մարտի 23-ին ընդունված «Կառավարության կառուցվածքի և գործունեության մասին» ՀՀ օրենքի «Կառավարության կազմը և կառուցվածքը» վերտառությամբ 2-րդ հոդվածի 2-րդ մասին՝ Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2022 թվականի դեկտեմբերի 8-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործն ըստ ենթակայության ուղարկել է Հակակոռուպցիոն դատարան՝ այն պատճառաբանությամբ, որ սույն գործով հարուցված հայցը վերաբերում է պետության գույքային շահին, ուստի նշված քաղաքացիական գործը պետք է հանձնել Հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը⁷,

- հղում կատարելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ

⁵ Տե՛ս սույն որոշման 1-ին կետը:

⁶ Տե՛ս սույն որոշման 2-րդ կետը:

⁷ Տե՛ս սույն որոշման 5-րդ կետը:

մասին, ՀՀ կառավարության 2019 թվականի հոկտեմբերի 3-ի թիվ 1332-Ն որոշման թիվ 1 հավելվածի 58-րդ, 60-րդ, 88-րդ մասերին, «Դատախազության մասին» ՀՀ օրենքի 29-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետին և նույն հոդվածի 2-րդ մասին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասին՝ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանը 2023 թվականի հունվարի 9-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն գործը ենթակա է Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին և այդ առնչությամբ դիմել է Վճռաբեկ դատարանի նախագահին՝ նշելով, որ բացակայել է թիվ ՇԴՄ/0789/02/18 քաղաքացիական գործը ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին հանձնելու ենթակայության նախապայմանը, քանի որ գործով ներկայացված չէ դատախազի կողմից հարուցված պետության գույքային շահի պաշտպանության վերաբերյալ հայց⁸:

11. Նախորդ կետում մեջբերված փաստական հանգամանքները գնահատելով սույն որոշման 8-9-րդ կետերում վկայակոչված իրավադրույթների և արտահայտված իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո, հարկ է փաստել, որ սույն գործով Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան հայց է ներկայացվել ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության, և ոչ թե ՀՀ դատախազության կողմից: Այսինքն՝ տվյալ դեպքում ապահովված չէ օրենսդրի սահմանած՝ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի կողմից գործերի քննության անհրաժեշտ նախապայմանը:

12. Վերը շարադրվածը հիմք է տալիս փաստելու, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԴ/0118/02/22 (ՇԴՄ/0789/02/18) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության ընդդեմ Գևորգ Բալոյանի՝ համատեղ սեփականության իրավունքով պատկանող անշարժ գույքից պարտապանի բաժինն առանձնացնելու և դրա վրա բռնագանձում տարածելու պահանջի մասին, ենթակա է Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին, հիմնավոր է:

13. Վերոգրյալի հիման վրա, գտնում եմ, որ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության հայցադիմումի հիման վրա հարուցված թիվ ՀԿԴ/0118/02/22 (ՇԴՄ/0789/02/18) քաղաքացիական գործը ենթակա է Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի քննությանը:

⁸ Տե՛ս սույն որոշման 6-րդ կետը:

Հիմք ընդունելով վերոշարադրյալը և ղեկավարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

թիվ ՀԿԴ/0118/02/22 (ՇԴ1/0789/02/18) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության ընդդեմ Գևորգ Բալոյանի համատեղ սեփականության իրավունքով պատկանող անշարժ գույքից պարտապանի բաժինն առանձնացնելու և դրա վրա բռնագանձում տարածելու պահանջի մասին, ենթակա է Շիրակի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին:

ԼԻԼԻԹ ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ